

XLII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Fiskeriet i Danmark.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 20de Mai 1882).

Af Flertallet (Christiansen, C. Sørensen, E. Tørgensen, M. Pedersen, P. Pedersen, C. Ravn, S. Sørensen og Tang):

Naar man skal til at befatte sig med dette Lovarbejde, mærker man snart, at man ikke har noget solidt Grundlag at bygge paa; det er ikke med den Sag som med saa mange andre, som man i deres sande Skikkelse ser med blotte Øine, eller som efter Matematikens eller Fysikens Regler kan fremstilles, og hvorefter man da kan tage sit Bestik. Nei, her bevæger man sig paa et Omraade, hvor de individuelle Betragtninger og Formodninger spille en væsentlig Rolle. Dette førte ogsaa til, at Meningerne blandt de Medlemmer af Folkethinget, som have haft denne Sag til Overveielse, i Begyndelsen vare meget delte; dette har dog efterhaanden, som de forskjellige Anskuelser forhandles, i en meget væsentlig Grad forandret sig, idet mange ikke uvæsentlige Uoverensstemmelser senere ere blevne jævne. Vel har man fra de videnskabelige Sagkyndige temmelig udførlige Afhandlinger, der have stor Værdi og Betydning; men i dette Tilfælde, hvor det gjælder om at dele billig og retfærdig, ikke alene mellem de forskjellige Interesser i Fiskeribefolkningen, og tage passende Hensyn til de praktiske Erfaringer, som denne Befolkning gennem sin Virksomhed har indvundet, men ogsaa til, i hvilken Udstrækning Fiskeriet maa drives, uden derved at forsynde sig mod Fremtiden, da er man noget vanskeligt stillet; thi paa den ene Side godtgjøres Fiskernes overordentlige Formerelsesevne og den store Indflydelse, som Natur- og Veirforholdene have paa Fiskevælgens Bevarelse, mod den ringe Indflydelse,

som Fiskeriets Virksomhed i den Henseende udøver, og paa den anden Side oplyses man om Vælgens første Liv og Udvikling og anbefales til dens Bevarelse en vidtgaaende Forsigtighed i Fiskeriets Drift. At denne Udvikling saavidt muligt bør foregaa usforstyrret, er en Selvsølge, hvor det kan ske uden altfor stor Hindring for Udvikling i Nutidens Fiskeri, som man ønsker at fremkalde. At varetage disse to berettigede Interesser paa saa fyldig en Maade, som dette lader sig gjøre, har man søgt at træffe gennem flere af de stillede Vælgingsforflag. Endnu mere vanskeligt bliver det at finde en Traad i den forløbne Lids Lovgivning, som kan give nogen sikker Veiledning til fremtidige Lovregler for hele Landet. Den ældre Lovgivning findes væsentlig i Danske Lov af 1683 i adskillige spredte Bestemmelser, fornemmelig angaaende Limfjordsfiskeriet og Bredeiernes Ret til Halegaardsfiskeriet udfor Kysterne samt nogle Bestemmelser om Færstevandsfiskeriet. Fra de Bestemmelser, som angaar de to sidstnævnte Slags Fiskeri, kan ikke hentes nogen sikker Veiledning til en fremtidig Ordning, thi disse gaar i det Væsentlige ud paa at skabe Forrettigheder og Monopoler for Enkelte, der nu staa hindrende iveien for Gjennemførelsen af Nutidens Krav, nemlig Frihed og Lighed paa dette Omraade for Alle indenfor visse Lovbundne Regler. Hvad derimod Bestemmelserne om Limfjordsfiskeriet angaar, da foreligger der ingen Betænkning om, hvorvidt disse Bestemmelser have været hensigtsmæssige og ført til det Maal, der tilsigtedes. Snarest maa man antage, at disse Bestemmelser ikke ere blevne fuldstændig gennemførte, eftersom der dengang ikke havde nogen søgaaende Kontrol, som har kunnet paase Lovbestemmelsernes Gjennem-